

komme over ved at give andre Regler for en Del af det tidligere Statstilskud, hvilket maaske var en Vej, som ikke vilde finde Modstand hos det ærede Medlem.

Jeg haaber imidlertid, at dette Forslag vil blive Genstand for en indgaaende rolig og saglig Overvejelse i det Udvalg, til hvilket det bliver henvist, at Udvalget maa komme til et Resultat, om muligt allerede nu, og hvis det ikke skulde lykkes Udvalget at naa en Løsning, som er fuldt tilfredsstillende, at det dog i hvert Fald maatte kunne tilvejebringe et Arbejde og Oplysninger, som faa Betydning, naar vi komme til den almindelige Overvejelse af Forholdet mellem Statens og Kommunerens Andel i de offentlige Udgifter, som jeg føler mig overbevist om, en nær Fremtid vil bringe. Ærede Medlemmer ville vistnok være klare over, at baade i Landkommunerne og i Købstadkommunerne er der et stærkt Ønske om at faa dette Forhold reguleret. Jeg har modtaget talrige Henvendelser i den sidste Tid fra Købstadforeningernes Styrelse og fra Sogneraadforeningernes delegerede, som alle gik ud paa at faa denne Sag tagen op til alvorlig Overvejelse, idet man atter og atter finder, at Fordelingen af Udgifterne mellem Staten og Kommunerne i dette Øjeblik er tilfældig, i mange Tilfælde uretfærdig, urimelig eller ugunstig for de Kommuner, som tidt have vanskeligt ved at bære Byrderne. Jeg tror derfor, at vi staa overfor en samlet Række Overvejelser, og mit Haab overfor dette Forslag er da dette, at vi maaske allerede nu kunne naa et Resultat paa dette begrænsede Omraade, men at vi, hvis dette ikke lykkes, da maa yde Bidrag til Løsningen af den samlede Opgave.

Jacob Christensen: Det er jo meget passende, at dette Lovforslag kommer til Behandling umiddelbart efter det foregaaende Forslag, thi begge tage Sigte paa at forandre Bestemmelser, som bleve givne i Skattelovene af 1903. Medens det foregaaende var et Udtryk for den ærede Indenrigsministers Ønske i saa Henseende, fremtræder dette Forslag som et Ønske fra adskillige Medlemmer om at faa disse Forhold forandrede, og det fremtræder netop fra Medlemmer, som tidligere altid have været de første til at forsvare de paagældende Bestemmelser i Skattelovene. Ved at stille dette Forslag vise de netop selv, at der er Anledning til at foretage en Forandring paa dette Omraade.

Dette Forslag er for saa vidt en gam-

mel Bekendt, som det tidligere har været til Behandling her i Tinget. Det er ganske vist undergaaet en kendelig og efter min Mening særdeles heldig Forandring. Da det først fremsattes, tog det Sigte paa at gøre Statstilskuddet til Kommunerne betydelig mindre end fastsat i Skattelovene. Det hed sig i Forslaget, at det maatte ikke være under 500,000 Kr. og ikke overstige 1 Million Kroner. Det var altsaa en ganske betydelig Nedsættelse. Naar Forslaget nu fremtræder i en noget anden Skikkelse, er det sikkert rigtigt, som den højtærede Indenrigsminister vistnok bemærkede, at den tidligere Indenrigsminister, det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), har sin Part af Skylden for denne Forandring, fordi han i sin Kritik i Fjor var — skulle vi med et mildt Udtryk sige — mindre hensynsfuld. Han var meget skarp i sin Kritik paa visse Omraader. Det har ganske sikkert bidraget til, at man i Stedet for at ville gøre det nuværende Statstilskud mindre er gaaet den Vej, at man vil forhøje Tilskuddet, og for dette forhøjede Tilskud vil man have nye Fordelingsregler, som man mener ville skabe en retfærdigere Fordeling end den hidtilværende. Naar dette er forandret, skyldes det sikkert ikke alene den tidligere Indenrigsministers Stilling til Forslaget, men formentlig ogsaa noget den Stilling, man i det Udvalg, hvortil Sagen henvistes, tog til det. Thi vel var der ikke nogen formel Afstemning i Udvalget, men det er sikkert rigtigt, naar jeg hævder, at der i Udvalget var et Flertal for ikke at formindske Statstilskuddet til Kommunerne, men derimod kræve Tilskuddet forhøjet, og at der i det hele taget neppe vilde blive tilvejebragt Flertal for Forslaget, saaledes som det var affattet, forrige Gang det var til Behandling her i Tinget.

For saa vidt har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Ret i sin Udtalelse, at der i Udvalget syntes at være Enstemighed for en Forhøjelse af Statstilskuddet, men den ærede Ordfører har ikke ganske Ret, naar han ved Forelæggelsen af Forslaget udtalte, at det havde den Fordel, at alle Partier vare enige om at gaa den Vej, og at det havde Indenrigsministerens Tilslutning. Det kan i hvert Fald kun være rigtigt, for saa vidt det skal udtrykke, at man vilde forhøje Tilskuddet, men det er ikke rigtigt, hvis den ærede Ordfører deri vil have udtrykt, at vi ogsaa vare enige om at gaa den Vej, her anvises ved Detailbestemmelserne angaaende Maa-den, hvorpaa Statsuddelingen til Kommu-